

ضرورت شفافیت و اطلاع‌رسانی مقررات و بخش‌نامه‌های گمرکی

دکتر حسین حشمتی مولایی*

تاریخ دریافت ۸۹/۱۲/۲۱ | تاریخ پذیرش ۹۰/۳/۳

با توجه به روابط موجود در تجارت جهانی و به خصوص سیاست‌های سازمان جهانی گمرک،^۱ شفاف‌سازی و اطلاع‌رسانی در مورد مقررات و بخش‌نامه‌های گمرکی می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای برای جلب مشارکت بازرگانان داخلی و خارجی داشته باشد. بنابراین تشکیلات گمرکی در هر کشور از یک طرف در برابر ساده‌سازی و رفع مقررات و قوانین پیچیده و سنتی حاکم بر فرایند تجارت مسئول‌اند و از طرف دیگر با جایگزینی سیستم‌های الکترونیک و کنار گذاشتن شیوه‌های سنتی و دستی، زمینه مناسبی برای اطلاع‌رسانی و کاهش فساد و تنگناهای اداری فراهم می‌سازند.

در این مقاله با استفاده از روش پیمایشی و براساس شاخص‌های قابلیت دسترسی به اطلاعات گمرکی و نیز توانایی برقراری ارتباط اطلاعاتی، پرسش‌نامه‌ای طراحی و با پاسخ‌گویی تعدادی از بازرگانانی که در طول برنامه چهارم بهنحوی با گمرک سروکار داشته‌اند، تکمیل و ارزیابی شد.

براساس یافته‌ها و نتایج، آنچه در این فرایند می‌تواند مؤثر باشد و به افزایش بهره‌وری گمرک کمک کند بیشتر باید از دو جنبه مورد پیگیری قرار گیرد؛ یک جنبه مربوط به تحول درونی در تشکیلات گمرک است که شامل بهبود کیفی نیروی انسانی، تغییر فناوری اطلاعات (برای مثال نسبت عملیات الکترونیک به عملیات دستی)، ساده‌سازی رویه‌ها و تشریفات گمرکی و کاهش فاصله مصوبیات گمرک با دریافت و اجرای آن در مراکز گمرکی، همچنین اصلاح قوانین و مقررات می‌باشد. جنبه دیگر که با عنوان تحول بیرونی از آن یاد می‌کنیم ضرورت برونوپاری

* دکتری اقتصاد، دانشگاه تهران؛

Email: heshmatimail@gmail.com
1. World Customs Organization (WCO)

بسیاری از عملیاتی است که با مشارکت بخش خصوصی می‌تواند سرعت و کیفیت اطلاع‌رسانی و شفاف‌سازی مقررات و بخش‌نامه‌ها را ارتقا بخشد.

کلیدواژه‌ها: اطلاع‌رسانی؛ فناوری اطلاعات و ارتباطات؛ شفاف‌سازی؛ سازمان جهانی گمرک؛ سیستم نگار (آسیکودا)؛ تبادل الکترونیک؛ رسایی اطلاعات؛ همزمانی اطلاعات
طبقه‌بندی JEL: *L63; F55*

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

مقدمه

به طور کلی نهادهای گمرکی، دروازه‌های تجارت و بازرگانی خارجی کشورها را تشکیل می‌دهند و به این ترتیب شفافیت و اطلاع‌رسانی در یک نظام گمرکی با توجه به نظام‌های چندلایه اقتصاد جهانی و نیز ورود جمهوری اسلامی ایران به سازمان تجارت جهانی^۱ می‌تواند نقش مهمی در توسعه و رشد اقتصادی کشور ایفا کند. با این حال طبق بخشی از گزارش تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۸۷، در مورد گمرک این مسئله به طور صریح مورد ملاحظه قرار گرفته است که: «گمرکات خود را ملزم به اطلاع‌رسانی به واردکنندگان کالا نمی‌داند، نه منابع تصمیم‌گیری خود را ذکر می‌کنند و نه دلایل کتبی توجیهی مستدل برای ادعای خود ارائه می‌دهند» (کیهان، ۱۳۸۷).

در حال حاضر گمرکات کشور در حدود ۱۶۰ واحد مستقر است که اکثراً به صورت سنتی اداره می‌شوند. این در حالی است که با توجه به نقش گسترده فناوری‌های اطلاعاتی میان کشورها، در کشور ما نیز ضرورت ایجاد می‌کند تا سیستم گمرکی به صورت شفاف، برخط (آن‌لاین) و شبانه‌روزی (بدون تأخیر) بر تردد کالاهای خدمات نظارت کند. این نظارت لازم است با هماهنگی کامل سیاست‌های اقتصادی کشور و مبتنی بر اطلاع‌رسانی به موقع انجام شود تا حقوق همه طرف‌های بازرگانی تضمین شود.

در عین حال مقابله با پول‌شویی یا قاچاق کالا و خدمات به تعریف ابزارهای نوین اطلاع‌رسانی نیاز دارد. به این ترتیب تأمین ارتباطات لازم به منظور تنظیم بازار و گسترش صادرات همراه با ارزش افزوده بالا، ایجاد کanal شفاف برای تجارت و توسعه اقتصادی و بازرگانی کشور در سطح منطقه و جهان، نوسازی قوانین و مقررات گمرکی و تسهیل توزیع خدمات گمرکی در هر لحظه و در هر مکان، از مواردی است که می‌توان با شفافسازی و اطلاع‌رسانی مقررات و بخش‌نامه‌های گمرکی به آن دست یافت.

نظر به طرح تحول اقتصادی که دولت دنبال می‌کند، گمرک یکی از مواردی است

1. World Trade Organization (WTO)

که باید تحول در آن صورت گیرد؛ می‌توان مهم‌ترین مسئله را شفافیت و اطلاع‌رسانی مقررات و بخش‌نامه‌های گمرکی تلقی کرد. بدیهی است با اجرای این اصلاحات در گمرک ضمن تأمین حقوق عمومی، سرعت خدمات‌رسانی در گمرک افزایش و مدت رسوب کالاها در گمرک کاهش می‌یابد و این موضوع به گونه‌ای به سود واردکنندگان، صادرکنندگان و رشد اقتصادی کشور نیز خواهد بود.

به‌این‌ترتیب گسترش تجارت و تولید روزافرون کالا موجب شده وظایف گمرک به‌خصوص در زمینه شفافسازی و اطلاع‌رسانی افزایش یابد و در عین حال به یکی از قطب‌های مهم سیاستگذاری بازار گانی خارجی و منبع درآمد ملی تبدیل شود. بنابراین کشوری که از گمرک و نظام گمرکی شفاف و هوشمندی برخوردار است به راحتی می‌تواند نظم تجارت خارجی خود را به نفع اقتصاد ملی حفظ و کنترل کند. در جمهوری اسلامی ایران متأسفانه شفافیت و اطلاع‌رسانی نظام گمرکی هنوز علمی، دقیق و به‌روز نشده است و با گمرک مجهز، مدرن و فعال فاصله دارد.

بدیهی است هر قدر تسهیم اطلاعات در جوامع بیشتر باشد، امکان اتخاذ تصمیمات آگاهانه و پاسخ‌گویی نهادهای خصوصی و دولتی از جمله گمرک، در مورد چگونگی تحصیل و مصرف منابع بیشتر می‌شود و امکان رشد فساد کاهش می‌یابد. به همین دلیل یکی از الزامات رقابت سالم دسترسی همه مشارکت‌کنندگان بازار به اطلاعات شفاف است. از این‌رو می‌توان شفافیت اطلاعات را پدیده‌ای اجتماعی دانست که بر روابط اجتماعی متقابل افراد در بازار به شدت اثر می‌گذارد. از بازارهای مهم فعال در بخش خصوصی، بازار تجارت خارجی بوده که اطلاعات شفاف، مقررات و بخش‌نامه‌های هدفمند بر عملکرد آن بهشت م مؤثر است. نقصان اطلاعات باعث افزایش هزینه مبادلات و ناتوانی بازار در تخصیص بهینه منابع می‌شود. به‌این‌ترتیب وجود اطلاعات شفاف از طریق گمرک نیز می‌تواند نقشی مؤثر در کاهش هزینه مبادلات داشته باشد. با توجه به نظریه‌های موجود در زمینه شفافسازی اطلاعات و نقش آن در رشد اقتصادی و بخش تجارت

خارجی، امروزه ثابت شده که شفافیت اطلاعات مالی با پنج فرایند زیر، تخصیص منابع در نظام اقتصادی را تسهیل می‌کند:

- جذب و تشویق پس‌انداز،
- ارتقا و اثربخشی مدیریت ریسک،
- شناسایی بهتر فرصت‌های مناسب تجاری،
- کنترل و رهنمودبخشی به مدیران و منضبط کردن آنان،
- توسعه و تسهیل مبادلات و صادرات کالا و خدمات (Levine, 1997).

۱ مبانی نظری

شفافیت به معنای جریان آزاد اطلاعات و قابلیت دسترسی سهل و آسان به آن برای عموم اشخاص و نهادهای جامعه است. در عین حال می‌توان شفافیت را آگاهی افراد جامعه از چگونگی اتخاذ و اجرای تصمیمات و مقررات نیز تلقی کرد (صباح کرمانی، ۱۳۸۷).

امروزه توسعه فناوری اطلاعات موجب برجسته‌تر شدن نقش شفافیت در فرایند تصمیم‌گیری شده است. در چنین دورانی دسترسی آسان‌تر به اطلاعات کافی، در حکم کالایی بازارش، به جای ماشین‌آلات و کالاهای فیزیکی بوده و تعیین‌کننده مزیت رقابتی مشارکت کنندگان در انواع بازارها و بهویژه تجارت خارجی است. در عین حال دسترسی به موقع به اطلاعات شفاف در مورد مقررات و بخش‌نامه‌های گمرکی در عملکرد بهتر بازارهای مالی در تجارت خارجی نقشی انکارنایپذیر دارد. به طور کلی در دیدگاه گسترش حاکمیت شرکتی که بر پاسخ‌گویی مدیران به همه ذی‌نفعان تمرکز دارد، اطلاعات شفاف را می‌توان به عنوان یکی از ابزارهای ایفاده‌مند مسئولیت پاسخ‌گویی مدیران گمرک دانست. به اعتقاد ویشنان و کافمن (۱۹۹۹) اطلاع‌رسانی شفاف در بازارهای مالی و حاکمیت شرکتی از جمله محرک‌های وابسته به هم برای گسترش توسعه و افزایش رفاه جوامع به شمار می‌آیند.

اهمیت دسترسی به اطلاعات مقرراتی، اقتصادی و گمرکی برای اتخاذ تصمیمات

منطقی و صحیح به حدی است که در جوامع دمکراتیک شفافیت اطلاعات و امکان دسترسی به آن را در شمار حقوق بشر در نظر می‌گیرند (Kaufmann and Bellver, 2005). درواقع هر اندازه تسهیم اطلاعات در جوامع بیشتر باشد، امکان اتخاذ تصمیمات آگاهانه و پاسخ‌گویی بخش خصوصی و دولتی در مورد چگونگی تحصیل و مصرف منابع بیشتر می‌شود و امکان رشد فساد کاهش می‌باید (Vishwanath and Kaufmann, 1999).

با توجه به اهمیت توسعه صادرات یکی دیگر از دلایل بر جسته شدن نقش شفافسازی اطلاعات در گمرک افزایش اهمیت نقش بخش خصوصی در بهبود کیفیت کالاها و خدمات صادراتی است. با توجه به ابلاغیه اصل (۴۴)، هدف اصلی از گسترش فعالیت بخش خصوصی افزایش کارایی بنگاه‌های اقتصادی و بهینه‌سازی تخصیص منابع است؛ برای دستیابی به این هدف تسلط سازو کار بازار بر تصمیمات فعلان اقتصادی اهمیت بسیاری دارد. این سازو کار مستلزم وجود فضای رقابتی سالم است و رقابت سالم نیز بدون وجود اطلاعات شفاف کارایی ندارد. بنابراین یکی از الزامات رقابت سالم دسترسی همه صادرکنندگان و واردکنندگان به اطلاعات شفاف است. از این‌رو می‌توان شفافیت اطلاعات را پدیده‌ای اجتماعی دانست که بر روابط اجتماعی متقابل افراد در بازار بهشت اثر می‌گذارد.

پژوهش‌های بسیاری در زمینه تأثیر شفافیت و اطلاع‌رسانی در یک نظام گمرکی بر رشد اقتصادی و کارایی انجام شده است. از نتایج مسلم توسعه شفافیت و اطلاع‌رسانی در یک نظام گمرکی به طوری که بتواند ارتباطی مناسب بین صادرکننده و واردکننده برقرار سازد، کاهش هزینه دسترسی به بازارهای بهینه در تجارت خارجی است که به اعتقاد قورچیان (۱۳۸۵) «باعت افزایش ارتقای نظام مدیریت گمرکی» و به تبع آن افزایش قدرت رقابت‌پذیری کل اقتصاد می‌شود. وجود شفافیت و اطلاع‌رسانی مطلوب در نظام گمرکی کشور نقشی مؤثر در کاهش هزینه اطلاعات و مبادلات دارد. بنایی (۱۳۸۵) با تأکید بر نقاط کور ساختار اداری گمرک، عدم ثبات مقررات بازرگانی و فرصت‌هایی که برای تفسیر و تعابیری مختلف و بازدارنده به وجود می‌آورد را از موجبات بروز قاچاق تلقی

می‌کند. طبق تحقیقات انجام شده، توسعه و ارتقای اطلاعات و ارتباطات بهخصوص در کشورهای در حال توسعه می‌تواند نقش مثبتی در رشد اقتصادی این کشورها داشته باشد (کمیجانی و محمودزاده، ۱۳۸۷).

علاوه بر تحقیق فوق که نقش اطلاعات را در همه جهات اقتصادی مورد تأکید قرار می‌دهد، در تحقیق دیگری مشیری و جهانگرد (۱۳۸۳) نشان می‌دهند که این نقش بهخصوص در مورد تجارت خارجی می‌تواند سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را ارتقا بخشد. همین نتیجه را غلامی، حشمتی و دیگران (Gholami, Heshmati and et al., 2002) در سایر کشورها مورد تأکید قرار دادند به طوری که شفافیت و ارتقای فناوری اطلاعات بهخصوص در نهادهای گمرکی می‌تواند نقش مهم و معناداری در سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی^۱ داشته باشد.

۲ اندازه‌گیری شفافیت و اطلاع‌رسانی

به طور کلی پیچیدگی مفهوم شفافیت و اطلاع‌رسانی، اندازه‌گیری آن را با مشکل بسیار مواجه کرده است. از نظر مفهومی مقدار کمی شفافیت را می‌توان با دقت اطلاعات دریافت شده که خود تابعی از کیفیت و سهولت دسترسی به اطلاعات است، اندازه‌گیری کرد. اخیراً تلاش‌هایی برای اندازه‌گیری شفافیت و کیفیت اطلاع‌رسانی مقررات انجام شده است که معیارهایی مانند تصویب و فراهم کردن قوانین تجاری مورد نیاز، سازگاری قوانین جاری با سیستم‌های قانونی دیگر کشورها، دستیابی آسان به قوانین و مقررات، تفسیر شفاف، قابل پیش‌بینی و یکسان از قوانین، سازگاری قوانین و مقررات با رشد فعالیت‌های اقتصادی، سازگاری قوانین و مقررات و بخش‌نامه‌ها با رشد اقتصادی و بازارگانی، ایجاد محیطی رقابتی و آزادسازی قیمت‌ها، مقررات زدایی موجود بر سر راه شروع فعالیت‌های اقتصادی، وجود قوانین ضدانحصار، میزان تعرفه‌هایی که به طور تبعیضی بر واردات تحمیل

1. Foreign Direct Investment (FDI)

می شود، یارانه های پرداختی دولت به صنایعی که به طور مصنوعی فعال نگه داشته شده اند، سیاست های حمایت گرایانه ای که فعالیت بخش خصوصی را محدود کرده است، وجود قوانین و مقررات مناسب برای دستیابی به ثبات مالی، دسترسی نهادهای مالی بین المللی به بازارهای داخلی، دستیابی سرمایه گذاران داخلی به بازارهای سرمایه خارجی، شفافیت نهادهای مالی، نقش گمرک در تسهیل جریان کالا، مساعدة سیستم بانکداری در گسترش رقابت و در نهایت شفافیت قوانین بخش عمومی برای سرمایه گذاران خارجی در آن به کار گرفته شده است (World Bank, 2010).

گمرکات معمولاً به سه طریق اطلاعات مختلف مالی و مقرراتی را در اختیار عوامل ذی نفع قرار می دهند. اولین و متداول ترین روش ارائه اطلاعات از طریق انتشار اطلاعات نوشتاری است. دومین روش که امروزه در کشورهای پیشرفته معمول بوده اطلاع رسانی از طریق پایگاه های اینترنتی است. روش سوم استفاده از نتایج بررسی تحلیلگران مالی و بازرسان گمرک است که با بررسی گزارش های مالی گمرکات و مصاحبه با مدیران، اطلاعات را تحلیل و در معرض عموم قرار می دهند.

مسئله ای که در این بررسی باید مورد بحث قرار گیرد این است که برای اندازه گیری شفافیت و اطلاع رسانی در نظام گمرکی ایران از کدام متغیرها استفاده کنیم؟ در صورتی که از میان روش های مختلف سنجش شفافیت، روش مبتنی بر ذی نفعان را پیذیریم، استفاده از متغیرهایی که بتواند عناصر کلیدی تعریف مذکور را اندازه گیری کند مناسب به نظر می رسد. در این تعاریف بر جریان به موقع و قابل قبول اطلاعات و در دسترس بودن آن برای ذی نفعان تأکید شده است. در نتیجه متغیرهایی که برای اندازه گیری عناصر اول و دوم شفافیت که توسط بوشمن، پیوتروسکی و اسمیت (۲۰۰۳) پیشنهاد شده اند و در ادامه بحث به آن خواهیم پرداخت، به نظر می رسد در ایران این روش برای اندازه گیری شفافیت و اطلاع رسانی مناسب تر باشد. البته با توجه به اینکه تحلیلگران مالی در بازار ایران بسیار اندک و دارای نظرهای متفاوت اند، امکان اندازه گیری متغیرهای مرتبط، با سومین

روش سنجش شفافیت و اطلاع‌رسانی در کشورمان با محدودیت مواجه است.

۳ شاخص‌های شفافیت و اطلاع‌رسانی

بوشمن، پیوتروسکی و اسمیت (۲۰۰۳) چارچوبی برای کمی کردن و اندازه‌گیری شفافیت و اطلاع‌رسانی تدوین کرده‌اند که طبق آن شفافیت و اطلاع‌رسانی متکی به دریافت اطلاعات مالی و مقرراتی بدون موانع عملیاتی است. در پژوهش‌های متعددی که در زمینه اندازه‌گیری عناصر مختلف شفافیت و اطلاع‌رسانی انجام شده است، از معیارهای دیگری که بتواند بر کیفیت مقررات و بخش‌نامه‌ها اثر گذار باشد، استفاده می‌شود. به‌طور کلی می‌توان سنجش شفافیت و اطلاع‌رسانی را بسته به ارتباط موضوعی آن در سه دسته به‌شرح زیر از یکدیگر متمایز کرد.

۱-۳ شاخص‌های مبتنی بر ذی‌نفعان اطلاعات

از دیدگاه برخی از متفکران، شفافیت و اطلاع‌رسانی، افزایش جریان به‌موقع و قابل اتکای اطلاعات اقتصادی، حقوقی و سیاسی تلقی می‌شود، به‌طوری‌که در دسترس همه ذی‌نفعان قرار گیرد (Vishwanath and Kaufmann, 1999). این دسته از متفکران عدم شفافیت را ممانعت عمده از دسترسی به اطلاعات، ارائه نادرست اطلاعات یا ناتوانی بازار در کسب اطمینان از کفاایت و کیفیت اطلاعات ارائه‌شده تعریف کرده‌اند. شایان ذکر است در این خصوص دیدگاه سازمان همکاری و توسعه اقتصادی^۱ (OECD) عمومیت بیشتری دارد و شفافیت را به‌عنوان ارتباط متقابل اطلاعاتی بین سازمان‌ها، شرکت‌ها و سایر گروه‌های ذی‌نفع تلقی می‌کند.

۲-۳ شاخص‌های مبتنی بر پاسخ‌گویی

گروه تخصصی شفافیت در دانشگاه بروکینگز شفافیت را به‌عنوان درجه گشودگی و باز

1. Organization for Economic Cooperation and Development (OECD)

بودن مؤسسات بیان کرده است، یعنی میزان نظارت و ارزیابی توسط افراد داخل مؤسسه یا نهاد مورد بررسی (مانند مدیران) و نیز توسط افراد خارج از نهاد (مانند بازرسان) (Kaufmann and Bellver, 2005).

طبق نظر برخی از متفکران، شفافیت ابزاری برای تسهیل فرایند ارزیابی عملکرد نهادها و شرکت‌های است. تأکید بر حق دسترسی به اطلاعات (با در نظر داشتن حریم هر دو طرف تهیه کننده و استفاده کننده) و امکان ارزیابی عملکرد شرکت‌ها با استفاده از این اطلاعات در تعاریف مذکور برجسته‌تر شده است. درواقع شفافیت ارتباطی تنگاتنگ با پاسخ‌گویی دارد و علت تقاضا برای شفافیت این است که جامعه، نهادها و شرکت‌ها را بابت سیاست‌های اتخاذ‌شده و عملکرد آنها مسئول می‌داند (Ibid.).

۳-۳ شاخص‌های تأکیدی بر اجرای قوانین و مقررات

سازمان تجارت جهانی اطمینان از دسترسی به شفافیت در قراردادهای بین‌المللی تجارت را مستلزم سه پیش‌شرط اساسی می‌داند: اول، اطلاعات درباره قوانین، مقررات و سایر رویه‌ها به طور عام منتشر شده باشد، دوم، مطلع کردن گروه‌های ذی‌نفع از قوانین و مقررات مربوط و تغییرات در آنها و سوم، اطمینان از اینکه قوانین و مقررات به صورت یکپارچه، بی‌طرفانه و معقول اجرا می‌شود.

به طور کلی می‌توان گفت که وجه اشتراک همه تعاریف مذکور، قابلیت دسترسی به اطلاعات و توانایی برقراری ارتباط و وجود جریان ارسال و دریافت اطلاعات است که در این تحقیق براساس این دو عنوان، مسئله شفافیت و اطلاع‌رسانی را در سازمان گمرک مورد بررسی قرار خواهیم داد.

۴ روش تحقیق

از بین روش‌های تعریف شده در میان صاحب‌نظران علوم اجتماعی، در مورد شفافیت و

اطلاع‌رسانی در گمرک می‌توان روش تحقیق حاضر را از نوع پیمایشی^۱ دانست. در این تحقیق، جامعه آماری بازارگانانی هستند که در طول برنامه چهارم در تهران از طریق گمرک به صادرات یا واردات کالاهای و خدمات مبادرت کردند. تعداد نمونه در این تحقیق، با توجه به جدول کرجسی و مورگان^۲ حدود ۱۰۲ واحد و با توجه به غیرقابل استفاده بودن ۲۰ مورد از پرسش‌نامه‌های دریافتی، استناد تحقیق مربوط به ۸۲ مورد است. به طور کلی در این پژوهش برای بررسی پایایی پس از بررسی روایی سوالات در مرحله اول، از دو روش محاسبه آلفای کرونباخ^۳ برای کل پرسش‌نامه و نیز محاسبه آلفای کرونباخ برای اجزای پرسش‌نامه، استفاده شده است که با توجه به پایایی^۴ لازم در همه موارد، قابلیت اعتماد نسبی براساس نتایج آماری که در ذیل ارائه می‌شود، مورد تأیید قرار گرفت.

۵ نتایج آماری

نتایج آماری براساس دو جنبه از شفافیت و اطلاع‌رسانی یعنی قابلیت دسترسی به اطلاعات گمرکی و نیز توانایی برقراری ارتباط اطلاعاتی به شرح زیر بررسی شده است.

۱-۱ قابلیت دسترسی به اطلاعات گمرکی

یکی از معیارهای اصلی برای ارتقای کارایی سیاست‌ها در تخصیص منابع و رشد اقتصادی و تجارت، در دسترس بودن اطلاعات در مورد مقررات و بخش‌نامه‌های گمرکی است. مقررات و بخش‌نامه‌ها به خودی خود تأثیری در شفافسازی جریان مبادلات تجاری ندارند، بلکه مسئله مهم قابلیت دسترسی همگانی ذی‌نفعان به اطلاعات مرتبط با این

-
1. Survey
 2. Krejcie and Morgan
 3. Alpha Cronbach's
 4. Reliability

بخش نامه هاست که به عنوان یکی از ابعاد مهم شفافیت تلقی می شود. گمرکات می توانند جریان دسترسی به اطلاعات را تسهیل کنند. طبق نظریه علامت دهنده^۱ در صورتی که گمرکات از ارائه اطلاعات درباره عملکردشان ممانعت به عمل آورند بازار چنین عملی را به صورت اخبار بد تغییر می کند و قیمت تمام شده برای محصولات تجاری بالاتر از قیمت رقابتی ارزیابی خواهد شد. از سوی دیگر اگر تأخیر در ارائه اطلاعات یا محدود کردن دسترسی به اطلاعات مفید دارای منافع مالی باشد، شرکت ها انگیزه ای برای پنهان کردن اطلاعات مخفیانه خواهند داشت و به گفته ویشن واناث و کافمن (۱۹۹۹) دسترسی به اطلاعات به عنوان گروگانی برای کسب منافع مالی نگه داشته می شود. در چنین شرایطی نیاز به بهنگام بودن و انتشار منصفانه اطلاعات در مورد مقررات و بخش نامه های گمرکی به نحوی که در دسترس همگان قرار گیرد، به وجود می آید.

به منظور بررسی این شاخص، سؤالاتی درباره قابلیت دسترسی به اطلاعات گمرکی به صورت گویه های^۲ چهار گانه زیر طراحی و از ذی نفعان گمرک پرسیده شد:

✓ اطلاعات مربوط به مسائل گمرکی تا چه حد عمومیت دارد؟^۳

✓ سهولت دستیابی به بخش نامه ها و مقررات گمرکی چه میزان است؟^۴

✓ فاصله بین تصویب مقررات و دستیابی به اطلاعات چقدر است؟^۵

✓ تا چه حد اطلاعات به دست آمده با واقعیات عملیاتی منطبق است؟^۶

برای طراحی سؤالات بخش اول از طیف پنج گزینه ای لیکرت (سکاران، ۱۳۸۱)

به صورت جدول ۱ استفاده شد:

-
1. Signaling Theory
 2. Items
 3. Generality
 4. Facility
 5. Timely
 6. Accordance

ضرورت شفافیت و اطلاع رسانی مقررات و بخش نامه های گمرکی ۱۹

جدول ۱ امتیازبندی سؤالات قابلیت دسترسی به اطلاعات گمرکی

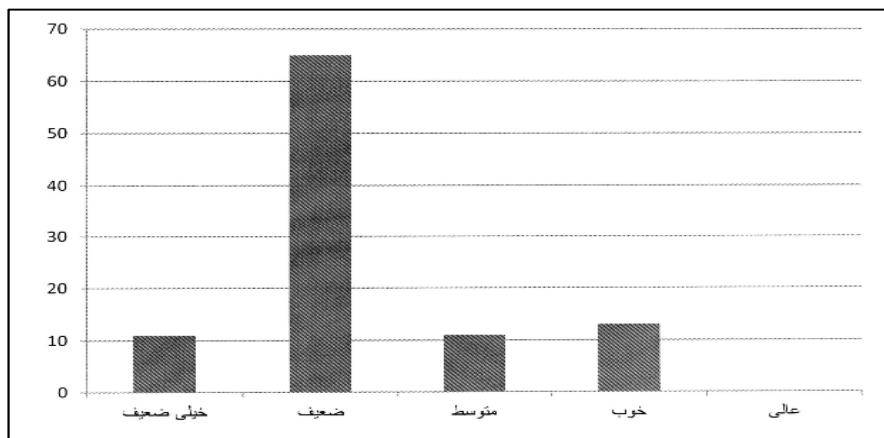
علی	خوب	تا حدودی (متوسط)	ضعیف	بسیار ضعیف	پاسخ	امتیاز
۵	۴	۳	۲	۱		

طبق جدول ۲ استخراج نتایج نشان داد که سؤالات از پایابی لازم برخوردار است، به طوری که با حذف هر یک از گویی‌ها تأثیر معناداری در ضریب آلفای کرونباخ که معادل ۰/۹۵۰ محاسبه شده است، مشاهده نمی‌شود.

جدول ۲ بررسی پایابی گویی‌ها در پرسش نامه قابلیت دسترسی به اطلاعات گمرکی

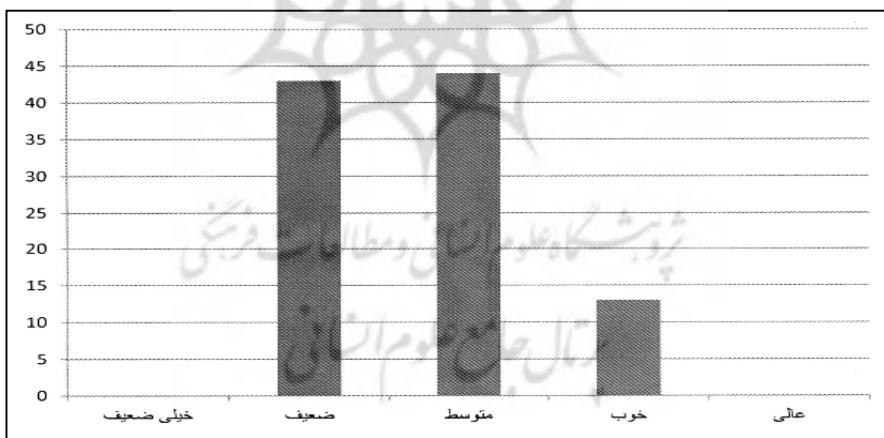
آلفای کرونباخ در صورت حذف هر گویه	گویی‌های مورد بررسی
۰/۹۳۰	عمومیت
۰/۹۴۸	سهولت
۰/۹۳۰	تطابق زمانی
۰/۹۲۷	تطابق عملیاتی

براساس نمودار ۱، ۱۱ درصد پاسخ دهنده‌گان، دسترسی عمومی (همگانی) به اطلاعات گمرکی را در حد خیلی ضعیف، ۶۵ درصد در حد ضعیف، ۱۱ درصد در حد متوسط و ۱۳ درصد در حد خوب توصیف کرده‌اند، این در حالی است که هیچ کس امتیاز عالی در این مورد ارائه نکرده است.

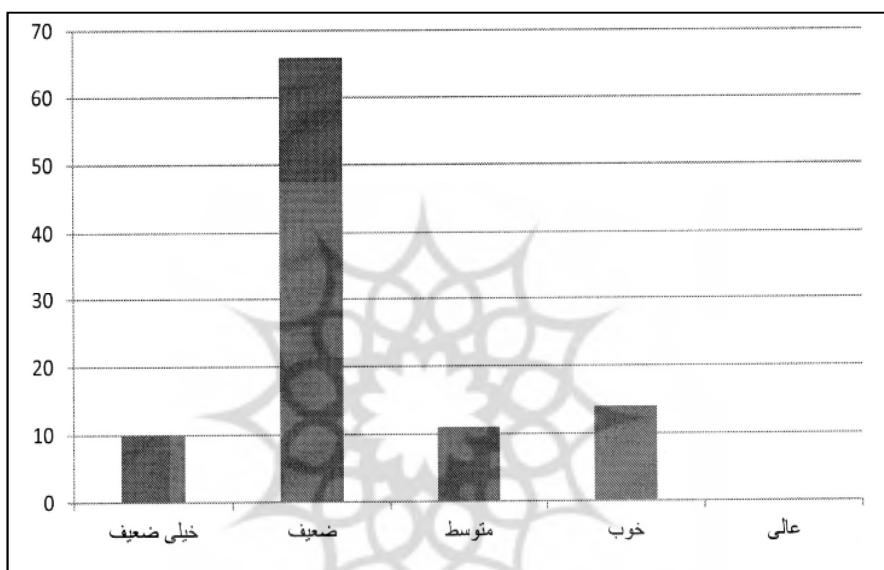
نمودار ۱ درصد فراوانی گویه‌ها در مورد دسترسی عمومی به اطلاعات گمرکی

براساس نمودار ۲، ۴۳ درصد پاسخ‌دهندگان سهولت دستیابی به بخش‌نامه‌های گمرکی را در حد ضعیف، ۴۴ درصد در حد متوسط و ۱۳ درصد در حد خوب توصیف کرده‌اند، این در حالی است که هیچ کس امتیاز عالی در این مورد ارائه نکرده است.

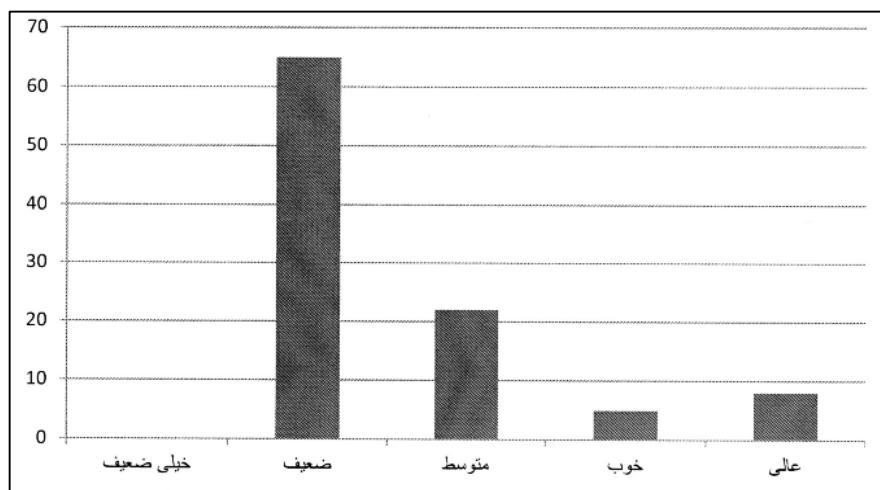
نمودار ۲ درصد فراوانی گویه‌ها در مورد سهولت دستیابی به بخش‌نامه‌های گمرکی

همان گونه که ملاحظه می شود چولگی توزیعی گویه ها در این نمودار مثل نمودار قبلی به طرف امتیازات ضعیف تر است. طبق نمودار ۳، بیشترین فراوانی، یعنی ۶۶ درصد پاسخ دهنده های فاصله تصویب و دستیابی به مصوبات گمرکی را در حد ضعیف، ۱۱ درصد در حد متوسط، ۱۴ درصد در حد خوب و ۱۰ درصد در حد خیلی ضعیف توصیف کرده اند، این در حالی است که هیچ کس امتیاز عالی در این مورد ارائه نکرده است.

نمودار ۳ درصد فراوانی گویه ها در مورد فاصله تصویب و دستیابی به مصوبات گمرکی

نمودار ۴ نشان می دهد ۶۵ درصد پاسخ دهنده های تطبیق عملیات و اطلاعات گمرکی را در حد ضعیف، ۲۲ درصد در حد متوسط، ۵ درصد در حد خوب و ۸ درصد در حد عالی توصیف کرده اند.

نمودار ۴ درصد فراوانی گویه‌ها در مورد تطابق عملیات و اطلاعات گمرکی

۵-۲ توانایی برقراری ارتباط اطلاعاتی

به طور کلی مشخصه‌ای که بتواند مبتنی بر توانایی ارتباط با اطلاعات و مقررات گمرکی باشد نیز مشکلات خاص خود را دارد. عنصر مهمی که توانایی اشخاص ذی نفع را افزایش می‌دهد، شفافیت و جامعیت قوانین، مقررات و بخش‌نامه‌های است. با در نظر گرفتن منافع همه مشارکت کنندگان بازار و ممانعت از هرگونه سوگیری در نوشتن مفاد یک بخش‌نامه یا دستورالعمل، خود به خود شفافیت و اطلاع‌رسانی افزایش می‌یابد. صرف اجرای قوانین و مقررات دستیابی به شفافیت تضمین نمی‌شود، بلکه جامعیت این قوانین از جهت در نظر گرفتن همه لایه‌های مشارکت کنندگان بازار بسیار مهم است. بنابراین مسئله‌ای که از نظر ذی نفعان می‌تواند مهم تلقی شود رسابی و وضوح مقررات و بخش‌نامه‌هاست.

نکته مهم دیگری که توانایی افراد را در برقراری اطلاعات تأمین می‌سازد میزان برخورداری فضای عملیات گمرکی از ابزارهای نوین و فناوری‌های الکترونیک است. دو مسئله مهم دیگر که بر توانایی افراد نسبت به برخورداری از شفافیت اطلاعاتی اثر

ضرورت شفافیت و اطلاع رسانی مقررات و بخش نامه های گمرکی ۲۳

می گذارد، مسئله امکان توزیع تبعیض آمیز اطلاعات و دیگری وسعت فضای غیرقانونی برای حل و فصل عملیات گمرکی است.

هرچند شاخص های دیگری نیز می تواند در این میان مطرح شود، اما با توجه به فرصت تحقیق، مسائل پیش گفته را به صورت چهار پرسش مورد بررسی قرار دادیم، به طوری که این سؤالات در پرسش نامه به صورت پرسش های چهار گانه زیر مطرح شد:

- ✓ رسایی و وضوح مقررات و بخش نامه های گمرکی در چه حد است؟^۱
- ✓ امکان دستیابی فناوری نوین به اطلاعات تا چه اندازه مقدور است؟^۲
- ✓ عدم تبعیض در دستیابی به اطلاعات گمرکی چقدر است؟^۳
- ✓ انجام عملیات در شرایط قانونی در چه حد است؟^۴

برای طراحی سؤالات بخش دوم نیز همچنان از طیف پنج گزینه های لیکرت به صورت

جدول ۱ استفاده شد.

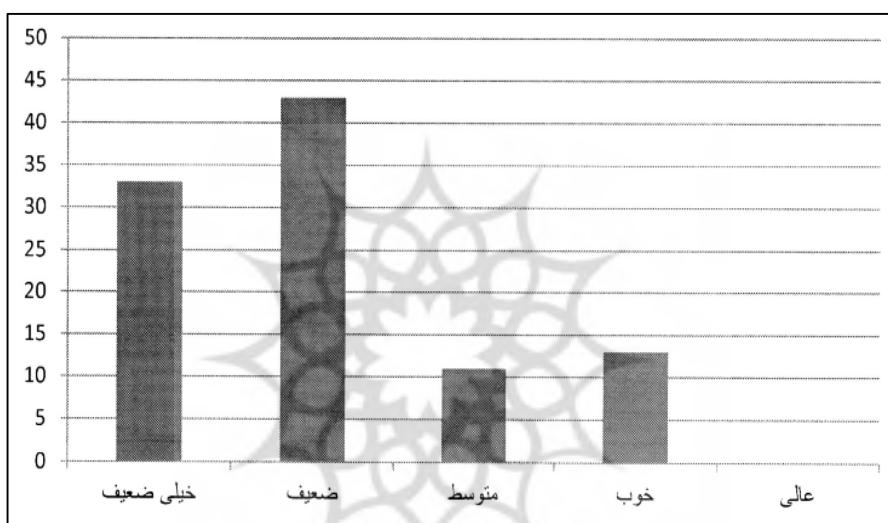
جدول ۳ بررسی پایایی گویه ها در پرسش نامه توانایی برقراری ارتباط اطلاعاتی

آلفای کرونباخ در صورت حذف هر گویه	گویه های مورد بررسی
۰/۹۰۹	رسایی و وضوح
۰/۹۰۶	فناوری
۰/۸۷۰	عدم تبعیض
۰/۹۰۵	شرایط قانونی

-
1. Gamut
 2. Technology
 3. Justice
 4. Legality

مطابق جدول ۳ مشاهده می‌شود که سؤالات همچنان از پایایی لازم برخوردارند، به طوری که با حذف هریک از گویی‌ها تأثیر معناداری در ضریب آلفای کرونباخ که معادل ۰/۹۲۲ محاسبه شده، مشاهده نمی‌شود.

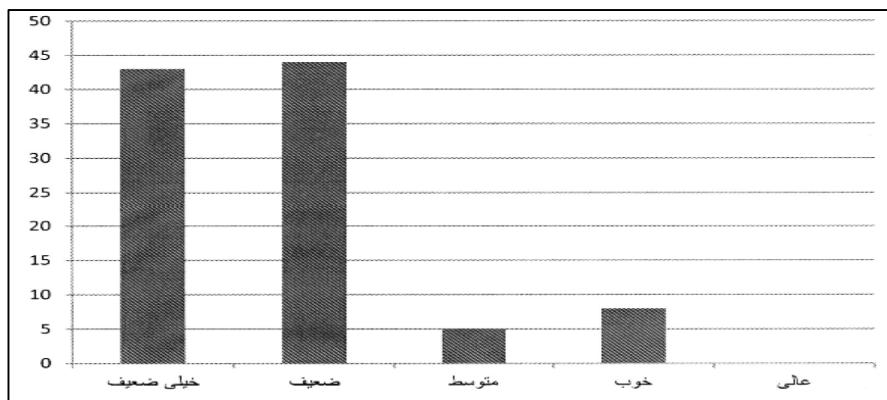
طبق نمودار ۵، ۱۱ درصد پاسخ‌دهندگان رسایی ووضوح بخش‌نامه‌ها و اطلاعات گمرکی را در حد متوسط، ۱۳ درصد در حد خوب، ۴۳ درصد در حد ضعیف و ۳۳ درصد در حد خیلی ضعیف توصیف کرده‌اند.

نمودار ۵ درصد فراوانی گویی‌ها در مورد رسایی بخش‌نامه‌ها و اطلاعات گمرکی

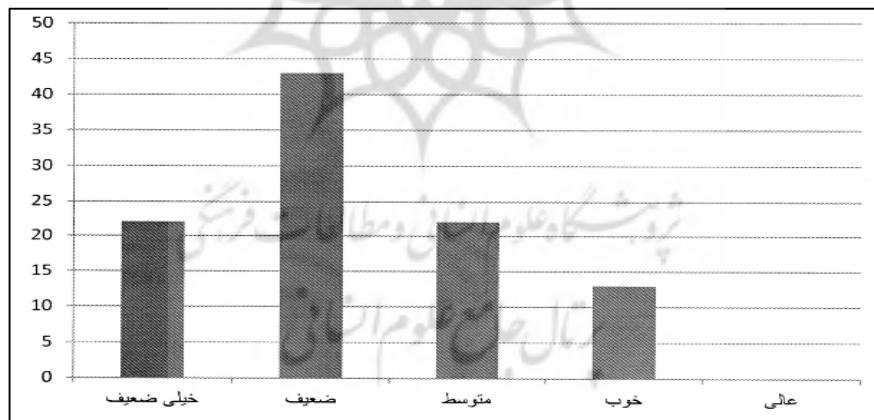
براساس نمودار ۶ بیشترین فراوانی در حد ضعیف است، به‌طوری که در مورد نقش فناوری‌های نوین در اطلاع‌رسانی گمرکی ۸ درصد پاسخ‌دهندگان این نقش را خوب، ۴۳ درصد در حد خیلی ضعیف، ۴۴ درصد در حد ضعیف و ۵ درصد در حد متوسط توصیف کرده‌اند.

ضرورت شفافیت و اطلاع رسانی مقررات و بخش نامه های گمرکی ۲۵

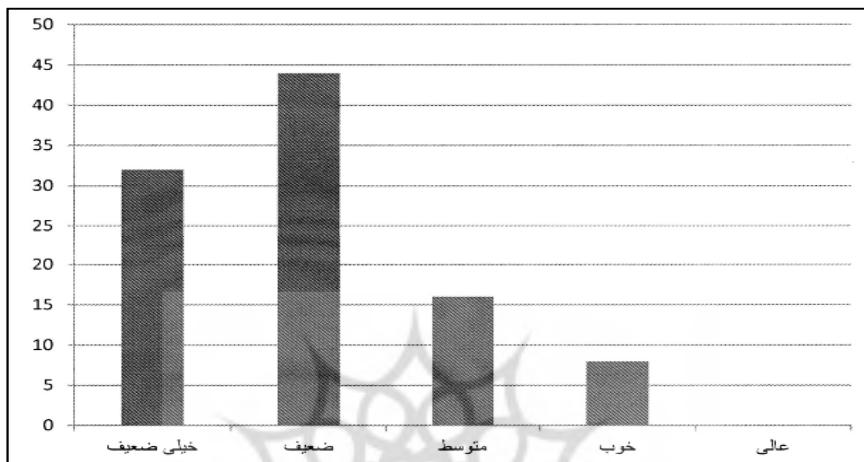
نمودار ۶ درصد فراوانی گویه ها در مورد نقش فناوری های نوین در اطلاع رسانی گمرکی

درباره عدم تبعیض در دستیابی به مقررات و بخش نامه ها همان گونه که در نمودار ۷ مشاهده می شود، ۴۳ درصد پاسخ گویان این ویژگی را در حد ضعیف، ۲۲ درصد در حد خیلی ضعیف، ۲۲ درصد در حد متوسط و ۱۳ درصد در حد خوب تلقی کرده اند. این در حالی است که پاسخی در حد عالی وجود ندارد.

نمودار ۷ درصد فراوانی گویه ها در مورد عدم تبعیض در دستیابی به مقررات و بخش نامه ها

طبق این بررسی و با توجه به نمودار ۸، ۴۴ درصد پاسخ‌گویان تحقق شرایط قانونی عملیات گمرکی در مورد مقررات و بخش‌نامه‌ها را ضعیف، ۳۲ درصد در حد خیلی ضعیف، ۱۶ درصد در حد متوسط و تنها ۸ درصد در حد خوب ارزیابی کرده‌اند.

نمودار ۸ درصد فراوانی گویه‌ها در مورد تحقق شرایط قانونی عملیات گمرکی

همان‌گونه که ملاحظه می‌شود در بررسی فوق یعنی تحقق شرایط قانونی، بیشترین فراوانی یعنی ۷۶ درصد فراوانی گویه‌ها در حد ضعیف و خیلی ضعیف برآورده است و این مسئله می‌تواند حاکی از وجود روابط غیرقانونی در ترخیص و یا روابط غیرقانونی دیگری مثل رشه، اختلاس در انبارها یا در حین ترخیص و یا سایر موارد فساد در سازمان گمرک باشد که حداقل در دیدگاه پاسخ‌گویان منعکس شده است.

۶ نتیجه‌گیری و توصیه‌های سیاستی

سازمان گمرک به عنوان یکی از نهادهای عمومی و مجری بخش مهمی از سیاست‌های

اقتصادی و تجاری دولت تلقی می‌شود. به این ترتیب عملکرد گمرک می‌تواند نقش بارزی در تحولات ساختاری لازم به ویژه آماده‌سازی ورود ایران به سازمان تجارت جهانی داشته باشد.

با توجه به انتظاری که تولید کنندگان، واردکنندگان، صادرکنندگان، نهادهای اقتصادی و بازرگانی، مدیران و مردم و همچنین کشورها و سازمان‌های اقتصادی بین‌المللی از سازمان گمرک ایران دارند، ضروری است گمرک ساختار خود را با تغییرات فناوری و انتظارات نوین محیطی منطبق کند. اگرچه این تحول تا حدودی مشکل به نظر می‌رسد، ولی با شفاف‌سازی و ارتقای سطح اطلاع‌رسانی می‌توان امیدوار بود که بسیاری از تنگناهای عملیاتی و نظارتی در سازمان گمرک کاهش یابد.

در بخشی از گزارش تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی از گمرک ایران که در صحن علنی مجلس قرائت شد آمده است: «متأسفانه گمرکات خود را ملزم به اطلاع‌رسانی به واردکنندگان کالا نمی‌داند، نه منابع تصمیم‌گیری خود را ذکر می‌کنند و نه دلایل کتبی توجیهی مستدل برای ادعای خود ارائه می‌دهند» (کیهان، ۱۳۸۷).

براساس نظریات ارائه شده در این گزارش و نیز گزارش‌های تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی در موارد مختلف؛ تعدد گمرکات اجرایی، وجود مشکلات ارتباطی بین ستاد مرکزی و گمرکات اجرایی، وجود ابهام در نقش و دامنه اختیارات حوزه‌های نظارت، متورم بودن ستاد مرکزی گمرک، استفاده نامناسب از سیستم اختیارات تفویض شده در گمرک، جایگاه نامناسب اداره روابط عمومی در ساختار تشکیلاتی گمرکی، جدا بودن دفتر واردات و صادرات از یکدیگر در ساختار تشکیلاتی گمرک، جایگاه نامناسب اداره کل نظارت بر ترانزیت در معاونت امور حقوقی، جایگاه نامناسب اداره کل بازینی در معاونت امور حقوقی، فقدان واحد متولی ارزیابی عملکرد واحدهای مختلف گمرک در ستاد مرکزی، فقدان واحد مستقل برای رسیدگی به امور پژوهش و تحقیقات گمرک، حذف اداره کل هماهنگی استان‌ها که در ساختار تشکیلاتی مصوب جایگاه مهمی دارد و

فقدان شرح وظایف سازمانی، از مشکلاتی است که گمرک کشور برای افزایش کارآمدی باید آنها را ساماندهی کند.

طبق برخی اظهارات سیستم رایانه‌ای امور گمرکی موسوم به آسیکودا فاقد اطلاعات ارزشی است. این در حالی است که در بسیاری موارد، سیستم ارزش بروز نیست و علاوه بر قیمت گذاری براساس کالاهای مشابه، این سیستم از طبقه‌بندی دقیق کالاهای، بخش‌نامه‌های مرتبط، یادداشت‌های توضیحی، قوانین و مقررات و مصوبات مورد لزوم برای ترخیص کالا برخوردار نیست. باید خاطرنشان کرد که اطلاع‌رسانی در مورد یادداشت‌های توضیحی و قوانین و مقررات از طرق دیگری غیر از آسیکودا باید صورت پذیرد.

به نظر می‌رسد به منظور ارتقای کیفی شفافیت و اطلاع‌رسانی باید طراحی برنامه جامع آموزشی شامل طراحی سیستم نیازسنجی آموزشی، تربیت مربی برای آموزش‌های فنی و تخصصی، طراحی سیستم‌های آموزشی برونو سازمانی، طراحی ارزیابی اثربخشی دوره‌ها، تجهیز آموزشگاه گمرکات به امکانات سمعی و بصری و تجهیزات کمک آموزشی و برگزاری دوره‌های آموزشی متناسب با سطوح مختلف سازمانی به منظور افزایش توانمندی‌های مدیران و نیز پر کردن خلاً موجود بین نیروهای جوان و نیروهای با تجربه در حال بازنیستگی مورد توجه قرار گیرد. به طور کلی علی‌رغم پیشرفت‌های علمی جهانی در زمینه تجارت الکترونیک، این تغییرات در گمرک ایران بسیار بطيء و نامحسوس است.

با توجه به پراکندگی و گستردگی گمرکات و ضرورت اصلاح زیرساخت‌های گمرکات کشور می‌توان با تسريع در استقرار فناوری‌های نوین، شفافیت و اطلاع‌رسانی گمرکی کالا و خدمات را به صورت مکانیزه و براساس شرایط روز به کار گرفت. نکته دیگر تبادل الکترونیکی اسناد گمرکی در داخل نظام گمرک و سازمان‌های مرتبط است که با تحقق کامل طرح آسیکودای جهانی در گمرکات کشور می‌توان از تبادل الکترونیکی اطلاعات گمرکی میان سازمان‌های هم‌جوار و تأثیرگذار در فرایند ترخیص کالاهای سود جست.

مسئله دیگری که باید مورد ملاحظه قرار گیرد، نبود آزمایشگاه‌های مجهز وابسته به

گمرک است که مشکلاتی را در مورد معرفی شفاف کالاهای که زمینه‌ای برای بروز تقلب می‌باشد به وجود آورده و لازم است در این خصوص اقداماتی تخصصی و علمی صورت پذیرد. مسئله مهم درباره شفافیت و اطلاع‌رسانی، تنوع، تغییر و وجود ابهامات در بخش‌نامه‌های است که به سادگی می‌توان آنها را تفسیر به رأی کرد. از این‌رو نظر به اینکه گمرک موظف به اجرای کنوانسیون‌های بین‌المللی است، هماهنگ‌سازی مقررات و بخش‌نامه‌ها با استانداردهای بین‌المللی برای بهبود روش ترخیص و انجام کار مؤثر از اهمیت زیادی برخوردار است. در این میان مواردی از قبیل حسابرسی از ترخیص کالا با توجه به قواعد مبدأ و سایر موارد در مقررات فعلی شفاف نیستند که لازم است در دستور کار اصلاحی امور گمرکی قرار گیرد.

در بسیاری موارد اطلاعات و دانش بازار گانان و تجار و حتی حق العمل کاران گمرکی از کارکنان گمرک بیشتر است، این امر زمینه‌ای مناسب برای کاهش شفافیت و در نهایت بروز نوعی تحلف و تقلب می‌شود. بدیهی است هرچه بتوان از روش‌های نوین مثل توسعه سیستم کارت هوشمند، اظهارنامه از راه دور، پته‌های تجاري، ارتقای بستر نرم‌افزاری، نوسازی رویه‌های گمرکی، توسعه سیستم کدینگ، ردیاب محموله‌های ترانزیتی بیشتر استفاده کرد، شفافیت و اطلاع‌رسانی در گمرک از وضعیت بهتری برخوردار خواهد شد.

در کل آنچه در راستای ارتقای شفافیت و اطلاع‌رسانی در سازمان گمرک می‌تواند مؤثر باشد و به افزایش بهره‌وری گمرک کمک کند بیشتر باید از دو جهت مورد پیگیری قرار گیرد. یک جنبه تحول درونی در تشکیلات گمرک است که شامل بهبود کیفی نیروی انسانی، تغییر فناوری اطلاعات (برای مثال نسبت عملیات الکترونیک به عملیات دستی)، ساده‌سازی رویه‌ها و تشریفات گمرکی و کاهش فاصله مصوبات گمرک با دریافت و اجرای آن در مراکز گمرکی، همچنین اصلاح مقررات و بخش‌نامه‌های است. جنبه دیگر که با عنوان تحول بیرونی از آن یاد می‌کنیم بروندسپاری بسیاری از عملیاتی است که با مشارکت بخش خصوصی می‌تواند سرعت و کیفیت اطلاع‌رسانی و شفاف‌سازی مقررات و بخش‌نامه‌ها را ارتقا بخشد.

منابع و مأخذ

- بنائی، رضا (۱۳۸۵). «اثر قوانین و مقررات بازرگانی و گمرکی بر قاچاق کالا»، *فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی*.
- روزنامه کیهان، (۱۳۸۷). «گزارش تحقیق و تفحص مجلس از گمرک»، ش ۱۸۹۰۸۹.
- سکاران، اوما (۱۳۸۱). *روش‌های تحقیق در مدیریت*، ترجمه محمد صائبی و محمود شیرازی، تهران، مؤسسه آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی.
- صبح کرمانی، مجید و مهدی باسخا (۱۳۸۷). «نقش حکمرانی خوب در بهبود هزینه‌های دولت»، *فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی*.
- قرچیان، نادرقلی و مسعود کرباسیان (۱۳۸۵). «بررسی نظام مدیریت سازمان‌های گمرک‌های جهان در قرن بیست و یکم به منظور ارائه مدل مناسب در کشور»، *پژوهشنامه اقتصادی*، پژوهشکده امور اقتصادی.
- کمیجانی، اکبر و محمود محمودزاده (۱۳۸۷). «اثرات زیرساخت، کاربری و سرریز اطلاعات و ارتباطات بر رشد اقتصادی در کشورهای در حال توسعه»، *فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی*.
- مشیری، سعید و اسفندیار جهانگرد (۱۳۸۳). *فتاوی اطلاعات و ارتباطات و رشد اقتصادی ایران*، پژوهش‌های اقتصادی ایران.
- Bushman, Robert M., Joseph D. Piotroski and Abbie J. Smith (2003). "What Determines Corporate Transparency?", www.ssm.com.
- Florini, A. (1999). "Does the Invisible Hand Need a Transparency Glove?", *The Politics of Transparency*, Paper Prepared for the ABCDE Conference .
- Gholami, R., A. Heshmati, Tom Lee and Sang Yong (2002). "The Causal Relationship Between Information and Communication Technology and Foreign Direct Investment FDI", *11th European Conference on Information Systems/ECIS* .
- Kaufmann, Daniel and Ana Bellver (2005). *Transparenting Transparency: Intial Empirics and Policy Applications* .
- Levine R. (1997). "Financial Development and Economic Growth: Views and Agenda", *Journal of Economic Literature*.
- Vishwanath, T. and D. Kaufmann (1999). *Towards Transparency in Finance and Governance*, World Bank .
- World Bank (2010). *Policy Research Department, Aggregate Governance Indicators 1996-2009*.